

S realizací her Georgese Feydeaua se náš pravidelný divák nesetkává popové; už v roce 1996 jsme uvedli jeho téměř prvotinu Dámský krejčí a před sedmi lety velice úspěšnou komedii Ten, kdo utře nos, v překladu a úpravě naší přední dramaturgyně Feydeauových her Evy Bezděkové. Hra dokonce bodovala na národní přehlídce ve Vysokém nad Jizerou v roce 2001, odkud si náš soubor přivezl 5 individuálních a 2 ko-lektivní ceny.

Barillonova svatba je svěží komedií o tom, co všechno může způsobit magistrátní písař, jestliže holduje oblíbenému destilátu zelené barvy jménem absint víc, než je zdravo.

Osmělujeme se doufat, že dramaturgický návrat k francouzské klasice naše milé příznivce nezklame a příjemně pobaví, vždyť dobrého humoru není nikdy dost.

V. Kuneš

Slovo o souboru.

Divadelní soubor při Městském kulturním zařízení Horšovský Týn vznikl v roce 1970, kdy se skupina mladých nadšenců pokoušela o divadlo. Prvními kroky na prknech, která znamenají svět byla pohádka Boženy Němcové Popelka. Následoval běžný divadelní repertoár poplatný oné době.

Kvalitativní repertoárovou změnou bylo uvedení tragikomedie Jiřího Hubače Dům na nebesích v roce 1982 (21 repríz) a první vítězství na okresní přehlídce v Poběžovicích. Od tohoto data se soubor pravidelně zúčastňuje různých soutěží a přehlídek ochotnického divadla, občas i těch nejvyšších. Soubor pravidelně zajíždí s nově nastudovanými inscenacemi do okolních obcí a sousedních regionů, kde už má své diváky.

Nejvíce repríz v historii souboru (28) zaznamenala komedie se zpěvy bratří ze Schoenthanů, v úpravě Juliána Únos Sabineka. V roce 2001 byla zájezdová činnost rozšířena o vzdálenější oblasti. Výrazný úspěch byl zaznamenán v Karlštejně, který se od té doby stal pravidelnou štací a v krásném „kamenném“ divadle J. K. Tyla v Třeboni.

Za dobu své existence získal soubor řadu významných ocenění na prestižních přehlídkách:

Krakonošův divadelní podzim Vysoké nad Jizerou, národní předlka venkovských souborů - účast: rok 1992 Příliš počestná žena (Salacrou), 1993 Postel pro hosty (Ayckbourn), 1995 Třicet vteřin lásky (Benedetti), 1997 Kaviár nebo čocka (Scarnicci-Tarabuzzi), 1998 Rodina Totů (Oerkényi), 2001 Ten, kdo utře nos (Feydeau), 2005 Otec svého syna (Poláček). Jiráskův Hronov, celostátní přehlídka - účast: 1988 Commedia finita (Hradská), 1996 Třicet vteřin lásky, 1999 Rodina Totů.

Národní přehlídka monologů a dialogů V. Bystřice - účast: 2004 dialog ze hry Sen noci svatojánské (H. Žáková a J. Rosendorfský), 2007 monolog Bláznovy zápisky (J. Večeřa), dialog z Únosu Sabineka (V. Šafařík a V. Kuneš).

Divadelní soubor MKZ Horšovský Týn

uvádí

pařížský vaudeville

Georges Feydeau a Maurice Desvallières

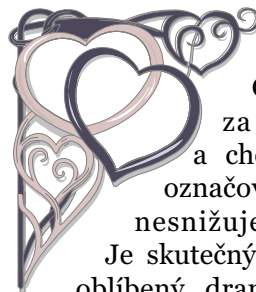
MANŽELSTVÍ NA DRUHOU

aneb

BARILLONOVA SVATBA

Premiéra 25. července 2008 v Horšovském Týně

Slovo o autorech a jejich hře.

Překlad a úprava Zuzana a Drahomíra Mošovy

Pro soubor upravil Václav Kuneš

Osoby a obsazení:

Barillon, ženich - Michal Pivoňka

Jambart, námořník - Jan Lengál

Planturel, pařížský starosta - Jan Večeřa

Patrice, zamilovaný subtilní mladík - Filip Vrba

Brigot, ženichův strýc - Václav Kuneš

Topeau, magistrátní písař - Václav Šafařík

Madam Jambartová, nevěstina matka - Hana Žáková

Virginie, její dcera, nevěsta - Kristýnka Mothejzíková

Flamichová, matrikářka - Miluška Baxová

Uršula, služebná u paní Jambartové - Vlasta Langová

Poslíček - Roman Denk

Svědék - Miloslav Elgr

Svatebčané - Markéta Žáková, Jan Rosendorfský

Text písně, hudba, zpěv: Jana, Bára a Jan Lengálovi

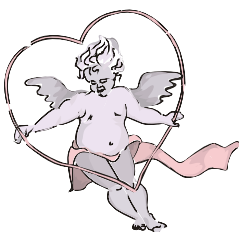
Kostýmy: Vlasta Langová, Jan Rosendorfský

Scéna: kolektiv souboru

Text sleduje a napovídá: Blanka Petlánová

Technická spolupráce: Petr Žák

Režie: Václav Kuneš

Georges Feydeau (1862-1921) bývá pokládán za autora divadelních her bujně komiky a choullostivých scén z manželského života, někdy označovaných nálepkou bulvární, což ovšem nikterak nesnižuje kvalitu jeho dodnes nepřekonavých dramát. Je skutečným mistrem humoru a situačních zápletek, který tento oblíbený dramatický žánr, ve Francii nazvaný vaudeville, pozvedl na úroveň kvalitní, vtipné a nepodbíživé veseloherní zábavy. Vaudeville se dá přeložit jako ztřeštěná komedie, původně s lechtivými popěvky, za jejíhož tvůrce je považován dramatik Eugène Labiche (1815-1888).

Feydeau se narodil v Paříži 8. prosince 1862 v rodině, jejíž pra-prapředek se ve 13. století zúčastnil jedné z křížových výprav. Otec Ernest byl spisovatelem známým za II. císařství, matka Lodzia, rozená Zelewska, byla Polka vyzývavě krásy, která ovšem manželskou věrnost nebrala příliš vážně a podle znalců oněch poměrů dělila svou přízeň rovnoměrně mezi manžela a svého milence, státního ministra vévodu de Morny, který má být skutečným Geogesovým biologickým otcem.

Autorův život se nápadně podobal jeho hrám. Nadaný mladík z dobré rodiny, už od 10. let divadlem posedlý úspěšný dramatik, se ve 27. letech oženil s krásnou dcerou módního pařížského malíře Caroluse-Duranda Marií Annou. Manželství však nebylo šťastné a záhy po svatbě se začalo utápět v nepřetržitých hádkách a pozvolném odcizování. Feydeau, založením bohém, totiž trávil večery v divadlech a noci v kavárnách, kde lehce utrácel peníze za tantiémy ze svých her. Poté, co zjistil, že mu manželka oplácí nevěru s jeho mladým přítelem, bonviván Feydeau se urazil, odešel od rodiny, žádal o rozvod a nastěhoval se do hotelu, v němž pak prožil posledních devět let svého života. Kompletní dramatické dílo Georgese Feydeaua obsahující 39 divadelních her, lze souhrnně nazvat Manželská fraška aneb Od svatby k rozvodu.

Feydeau debutoval komedií Láska a píáno (1883) - měla nečekaný úspěch, další komedie Dámský krejčí (1887) jej proslavila i za hranicemi, pak ovšem přišlo pět neúspěšných let, kdy 11 jeho her takřka propadlo. Až spolupráce s Mauricem Desvalliérem zaznamenala frenetický úspěch jejich první společnou komedií Champignolem proti své vůli a od té doby jej štěstěna na prknech, která znamenají svět už neopustila. Ovšem za nejvyšší jeho práce jsou považovány jednoaktovky z pozdního období.

Komedie Manželská na druhou aneb Barillonova svatba, kterou z francouzského originálu Le mariage de Barillon, v překladu a úpravě Zuzany a Dagmar Mošových uvádíme v naší premiéře, vznikla ve spolupráci s přítelem, v té době dramaturgem pařížského divadla Comédie-Royale Mauricem Desvalliérem (1857/8-1926) a lze ji zařadit do Feydeauova prvního tvůrčího období. Její premiéra v roce 1890 v Comédie-Royale, však diváky, ani kritiku příliš neoslovila, spíše se zařadila mezi tehdejší propadáky. Teprve až později, po menších úpravách Georgese Feydeaua, na scéně zazářila a dodnes patří ke kmenovému repertoáru nejen francouzských divadel.

